

<div></div>
עץ משפט
נר מצוה
<p>מח א טושי"ע ייד ס' קפד ‏ ספק יא וטעף יז:</p> <p>בב ב ‏ שם סף ע"י יא:</p> <p>ג ב ‏ מי פ"י מהלכות מעשר</p> <p>ה ‏ הלכה ב סמך עשין קלה:</p> <p>נא ד ‏ מ"י שם ה' י:</p> <p>גב ‏ ה מ"י שם פ"ג ה' ו סמך</p> <p>ש ‏ טושי"ע ייד סמך שלא</p> <p>ספק פד:</p> <p>גג ו ‏ מ"י פ"ט מהלכות טומאה</p> <p>מת יא יא:</p>
<p></p> <p>תוס' הרא"ש</p>

א"י יוחנן אפי' ילדה דבזוא למטבל. פרש"י אשה בחורה שבושה לטבול. וקשה מאי קאמר אטו אור ראתה. וקאמר ר' יוחנן וכי אשה בחורה ודאי ראתה. לכן נראה לפרש אפי' ילדה כלומר אם ילדה אשתו ולד ורשהה כדי שבושה שיראה לטבול כדאמרינן בסוף מפרין גבי ברתיה דרב חסדא דאנטויה לערסא בתריה דרבא. ומי גס לרש"י נראה דה"פ אטו ודאי ראתה אפי' בוקיעה מיא ר' יוחנן ויכוין דרבי יוחנן לא איירי אלא בספק ראתה משום דהוי ספק ספיקא בילדה נמי הוי ספק ספיקא ואין ספק מוציא מידי דבז' דאמר ר' יוחנן דבר פשוט הוא שאין לו לספק להוציא מידי ודאי אלא הכא מיירי בספק הרגיל וקרוב לודאי וכן ההיא דפ"ק דפסחים ובעי"ו פ' כל הצלמים. והאי ספק ודאי דהכא לא שייך להחזיא דפ"ק דחולין ועור ספק פנים ועצם ודאי פנים ואין ספק מוציא מידי ודאי ומייתי עלה הוציא וטבל ודאי ודאי ומוציא עליו דבר חולין דהתם אין ספק. כל כך רגיל כי הנה דהכא הלכך לא מייתינהו דהכא התם והך דטבל ועלה לא שייך הכא דהתם לחומרא הספק מוציא מידי ודאי: והתנא חבר שמת. למאי דלא עד טעמא אגרי דהוי ספק והרגיל דרך דבר שמת או שחלף למיטרא דהוי להוציא לבני ביתא אם הנהיג דבר שאינו מתקין א"ר סידי דוקא חבר משום דאפי' הן בני יומין: **שתהא** בהמתו אוכלת דאי לאו הכי לא מהני למיכל דאסור להאכליה טבל כדאמרין בפרק במה מוליקין אין טמאין מדליקין בטבל טמא ופרש"י וכ"ש בטורח וטעמא כדדריש התם מה תרומה טהורה אין כל בה פ"י אכילהא אלא משעת חרמה ואיך אף טמאה אלא לך בה דהיינו הסקה אלא משעת חרמה והורי ליפ"י טהורה מטמאה אחר כל הך הדלקה אלא משעת חרמה ואיך ה'א אכילת בהמה דכל הנאה של כילוי אסור: **ושפוזרה** מן המעשה. ופרש"י וראינו שחמץ אכל אכל חזק מדי ודאי דאפי' עבד כרבי אושעיא לענין אכילה דידהי ודאי טבל היו (ותירין) דלגבי אסורא דרבנן מהניא חזקה חזק ובהב נראה אבל חזק פ"ק דפסחים לא מהני לשוניי הכי דמיתני לה על בדיקה חזק גבי דא דתני אין חוששין שפמ גררה וחוליה מבית לבית וריקן עטמא אלא מוציא חזקין דשלק חוששין ר' ואין ספק מוציא מידי ודאי ובדיקה חזק מרבנן היא דמדאורייתא בביטול בעלמא סגי וא"כ צריכין לתירוצא קמא דחזקת חבר. ופי' דרבי פארידי דבהמתו לאו דוקא דאפי' הוא עצמו שרי לאכול ממנו קצת אצ"י וקודם ראייתו פני הבית אסור לאכול אכילת קצת מדרבנן. שאני התם דבעי' אתי' לידוי חיוב דאורייתא כסירהא פני הבית אבל משחזרו בבית ותרו אלא אתי' לידוי חיוב דאורייתא. אפי' אכילת קצת שריא. והאי דנקט בהמתו משום דכל זמן שהיא במרן [אניהן] מוכנת לא לבהמה לא לאדם א"צ משום שתולה ההצרכה בשביל בהמתו ומייתי ראייה מההיא דמנחות פרק ר' ישמעאל לגלגל

העובד כוכבים פוטר מירוח דעובד כוכבים אינו פוטר גיורה בעלי כסין ופרך' גלגול נמי ומשני אפשר דאפיה לה פחות מה' רבנים מירוח נמי אפשר דעביד ליה כ"י אושעיא ואי לבהמתו דוקא קאמר ר' אושעיא מאי פריך נראה ליה טפי למיבעד ע"י עובד כוכבים כדי לפטור לגמרי. וקשה לפי' דבפ"ק דיר"ט תניא הכנים שבלים לעשות עיסה אוכל מהן עראי ופטור וסתמא הכנים לבית קאמר ובתוספתא קאמי' בהדיא **הכנים** שבלים לבית והכנים שבלים היינו במרן וקמני אוכל עראי דוקא ועי' לפי' למ"ד בהשוכר את הפועלים דחשין ושעורין דבני גורן ניתנו בגורן תלינהו דחמנא ואם עשאן גורן בשדה נתחייב במעשר אפילו בלא ראיית פני הבית א"כ ה"נ אם עשאן גורן בבית אחר שהבניסן במרן מייחייבי דלא גרע עשאן גורן בבית מעשאן גורן בשדה. וא"כ אכתי' יכולין לבא לידוי חיוב ואמאי

טו:

אפי"ן ילדה דבזוא **צמיטבב**. פ"ה אפי' נערה שזושה לטבול ומשני ודאי ראתה מי א"ר יוחנן הך נמי כיון שלא ראתה בזואי שרי רבי יוחנן ואינו מיושב ור"ח מפרש וכן ר"ת אפי' ילדה דבזוא למיטבל פי' שהולידה ומפחדת לטבול מוך ל' כדאמר צפ' מפנין (שנת

דף קטנ). דנת רב חסדא טבלה מוך שלשים לילדה וחלתה ואמטייה רבא ט' לערסא ואיתסיקאט והשמתא אמי שפיר דא"ל ודאי ראתה מי א"ר יוחנן א"כ יולדת אפילו לא הימה דאגת לטבול לא יתיר רבי יוחנן דספק טבלה אינו מוציאה מידי ודאי ראתה וציוו לשון פחד כההיא דפ"ב דיצמות (דף כו.) לא מיציעא אציו דבזו צריה מיניה מיהו צפ' אלו דברים (פסחים דף עב:) משמע שהוא לשון צושת גבי יצמתו צוזה מיניה וצפ' צ"ש (יצמות דף קצ.) מבזו צוז מיניה מיהו גס יש לפרש לשון פחד ונערוך"י פי' לשון צושת: **חבבר** שמת והניח מגורה מלאה פירות בו'. צפ"ק דחולין (דף י.) גבי שחט ונמלא סקין פגומה קאמר נמי אין ספק מוציא מידי ודאי ולא מייתי מהך דחצר ושפחה משום דהכא הוי ספק טוב ורגיל ואפי' לקולא מוציא מידי ודאי וה"נ לא שייך לאתויי ההיא דהתם דטבל ועלה דלמי ספק ומוציא מידי ודאי דהתם היינו משום דהוי לחומרא:

בהמתו אוכלת. דוקא דהמתו כדפ"ה דכל מה שהיא אוכלת מיקרי עראי אצל אדם אסור מדרבנן לאכול אכילת קצת וכן משמע בתוספתא ומייתי לה צפ"ק דזילה (דף יג.) הכנים לבית שעליה לעשות משמן עיסה אורכ מהן עראי ופטור וכן משמע נמי מדנקט בהמתו והא דפרך' צמנחות צפרק רבי ישמעאל (דף סו.) אמאי דקאמר מירוח העובד כוכבים אינו פוטר משום בעלי כסיס פירוש עשירים שמוכרין תצואתן לעובדי כוכבים קודם מירוח ומוחרין וקונין אחר מירוח ואפשר דעבד כר' אושעיא פירוש שיוכל להערים ולפטור שיכנים התצוה צמון שלה ומה הועילו חכמים בתקנתם משמע דלגמרי פטור ה"פ עבד ליה כרבי אושעיא וצמדי דמאלכ בהמה מה הועילו חכמים בתקנתם מיהו אי מירוח העובד כוכבים אינו פוטר רק עראי

כמו שהיה קודם מירוח אמי שפיר אך ז"ע צילהי פ"ק דצרכות (דף יא:) והשמת קשה כיון דהוי ודאי טבל לענין אכילת קצת אפילו הכניסה צמון כדפרש"י הרי אמי ספק מוציא מידי ודאי דחשנינן להו בחזקת מתקונים וליכא למימר דספק מוציא מידי ודאי דרבנן דהא צפרק קמא דפסחים (דף ט.) פריך מיניה אהא דקאמר התם כל מקום שחולדה וצדללם מוצין שם אין צריך צדיקה הא ודאי חמך צריך צדיקה דספק אכל אין מוציא מידי ודאי ופרך' מהך דחצר ומשני ספק וספק הוא כדרכי אושעיא והשמת מ"מ חזינא הכא דמוציא מידי ודאי דרשבנן וצדיקת חמך נמי הוי דרבנן דמדאורייתא צטטול בעלמא סגי ואומר ר"י דמתניתי' דהתם איירי שלא צטלו דהוי ודאי דאורייתא ועוד אומר ר"י דהא דקאמר הכא דהוי צחוקת מתקונים היינו צהנך דלא חזו אלא לזהמה: **בד"י** שתהא בהמתו אוכלת. משמע דצטנל שראה פני הצית אפילו בהמתו נמי לא אכלה ותימה לר"י מ"ש משאר הנאות דשרו דלא מצניו טבל שיהיה אסור בהנאה וי"ל דדרשנין צממה מדליקין (שנת דף כו.) גבי אין מוליקין צטנל טמא משום דכתיב את משמרת תרומתי בשתי תרומות הכתוב מדבר אתם טהורה ואחת צממה היא לך גבי פי' אכילתה אלא משעת הרמה ואילן אף עממאה כן דהיינו הדלקה והדר גמר טהורה מטמאה דמיתסרה בהדלקה קודם הרמה וה"ל למאכלי לזהמתו וכל שאר הנאה של כילוי ומהכא נמי שמעינן דאין ישראל מאכלי לזהמתו כרשני' תרומה: [נוע"ע מוס' פסחים לד. ד"ה מחמין לן:] **בשפחתו** ש' בסיק. משמע דשפחה מטמאה צלידה וכן מוכח צפ' רבי אליעזר דמילה (שנת דף קלה:) דקאמר לקח שפחה ונתעברה אכלו זהו ילד צית שנימול לשמונה והתם קאמר כל שאין אמו טמאה לידה אינו נימול לשמונה ובת"כ מניח נמי בצדיא אין לי אלא בני ישראל גיורת ושפחה בין משוחררת ובין שאינה משוחררת וצין שאינה משוחררת לאו מניין אפ"י בו ביום שנטמא מידי דהוה אנורי פ"ג מינין ואפי' אם שפחיהל במיאה קרבן ואכל. ובת"כ אמרינן בהדיא דבר אל בני ישראל אין לי אלא בנות ישראל מנין לרבות את הגיורת ואת השפחה בין משוחררת בין שאינה משוחררת והאי דקאמר ביבמות משוחררת לאו למעוטי אינה משוחררת אלא קיצור הברייתא לפי שלא הוצרך אלא למשוחררת דפרך' גיורת ושפחה בנות מיכל תרומה ניתנו: ובת"כ חתן והוציץ. שוטה היה דאפי' אי זהה טמא מזהר אפי' בו ביום שנטמא מידי דהוה אנורי פ"ג מינין ואפי' אם היה קרוב חזר דשלא לצורך המת ועוד דבעי' בני קיימא דמוציא דאביו ואמו: **והא** הכא דאמר נפל ספק גררוהו. תימה דאמר נפל ספק גררוהו אי ה"ר הוא מאי פריך [תה שפירן] טהורו כפי' טמאה ברשות הוריו ספקיו טהור ואי רשות היחיד

כל היר פרק שני נדה

לא שנו. הא דתנן צחוקת טהרה דמשמע אפילו הגיע עת וסתה: **אלא צאין לה וסם לימים**. לחודייהו צנא קפילה אלא לקפילה ולימים: **מחשז ימי וספה**. אס שהה דדרך צבעה ימים אחר וסתה דעכשיו עומדת צימים שיכולה להטטר אפילו הגיע וסתה אמרינן טבלה ואין

צריך לשואלה: **דבזוא**. צושה היא לטבול עד שיפייסנה: **ודאי רחשה מי א"ר יוחנן**. שלא יהא צריך לשואלה ואפילו היא זקנה: **אימר טבלה**. וכיון דטעמא דר' יוחנן משום ספיקא הוא לא שנה ילדה לא שנה זקנה: **הוי ספק**. להיתר: **ודאי**. לאיסור: **ואין ספק מוציא**. את הדצר מידי ודאי שלו: **והא הכא דודאי טבל**. דהא חזינן שנגמרה מלאכתו וממחרתיו הן: **איציעים אימא ספק וספק הוא**. דכי היכי דמספקא לן אי מעשרי אי לא ה"נ מספקא לן דלמא לא טביל ולא איחייב צממער דאימא כרבי אושעיא עיילה ונמכסה צמון שלה דאין טבל מתחייב צמער אלא צראיית פני הצית כשרואה את הפתח וכיון דצשעת ראיית פני הצית לא נגמרה מלאכתו למעשר מו לא מייחייבא אע"פ שהוא דשה וממרחא לאחר שהכניסה מידי דהוה למכנים פירות דרך גגו וקרפיהא לבית אפילו היא ממורחת דקיימא לן] דפטורה מו המעשר הואיל ולא ראתה את הפתח: **כדי שסאה צהממו אוכלה**. אפי' לאחר מירוח. ולהכי נקט צהממו דאילו אמאלכ אדם לא מצי למימר הכי דאי נמי לא מחייב מדאורייתא רבנן גזור על אכילת קצת אפי' צדצר שלא נגמרה מלאכתו אצל מאלכ צממה קצת שלה עראי חשיב לה דתנן צממכת פאה (פ"א מ"ו) מאכלי לזהמה לעופות ולחיות עד שימרח הילכך כל כמה דלא חל עליה שם טבל דאורייתא מאכלי לזהמתו. והכא כיון דאיכא למימר דעביד להו כרבי אושעיא מותרין לאדם דלגבי איסורא דרבנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**

א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:

כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כהן נפשיה להכי ועוד שהרי היא יכולה לאחר קרבתה כל זמן שמתרה וגם לשון ראשון אינו נראה דאי חסם הוא כלום הוא כש לא להאחיל ולעבור על לאו דטומאת מת אלא הכן עס הארץ היה או קטן ושגררה אשה להציק ולראות: **ועפרוהו**. מהאלה התם:
כמין
הוא משמע דרצנן מהניא חזקת חצר: **אם זכר הוא נו'**. כהן חכם היא ומהרה הוראות וממתכין להורות לה ימי טומאה וטהרה. אי נמי שגוריה' אכלו צבית ונוגעת צתרומתו ורואה להזהר ממנה כל ימי טומאתה. וי"א לידע אימתי היא זמן הצאת קרובה אס יארע צמשמרתו אס לאו. ולא צצירא לי דצשציל ה) **תור**
א) עולה אחת לכולה משמרה לא עייל האי כ